

kommer mig, ere blevne støttede fra Dverbestyrelsens Side, idet den har nedsat Kommission efter Kommission uden i Grunden at handle, er det, at ogsaa jeg har været med til at foreslaa, at vi skulle beholde Kolonialdirektørposten for derved at give Ministeriet her hjemme den Støtte i en saglyndig Mand, som det muligvis trænger til.

Finantsministeren: Jeg hører til min Forundring, at flere ærede Medlemmer af Udvalget udtale sig, som om der fra min Side var tænkt paa at aflasse Cheseposten for Koloniernes Centralbestyrelse. Dette er en stor Misforstaaelse. Jeg er fuldkommen enig i, at en saadan Mand bør og kan man ikke undvære, og vi have ogsaa en saadan Mand, som er udnævnt til denne Plads, og som jeg anser for at være særdeles skikket for den. Forholdet er imidlertid saaledes, at han med denne Plads forener et andet Embede, som vel i og for sig er et meget betydeligt og ansvarfuldt Embede, men som dog er saaledes, at denne Embedsmand, som er i Besiddelse af en særegen Dygtighed, har ment at kunne bestride det ved Siden af sin Stilling som Kolonialdirektør. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at jeg i dette Forslag aldeles ikke er gaaet ud paa at aflasse Kolonialdirektørposten, men derimod kun paa, at at denne Stilling skulde bestrides i Forening med et andet Embede. Dette er en Retning, hvoriimod Rigsdagen ellers ikke har havt Noget at indvende, og jeg tilstaar, at det er kommet mig noget uventet, at man fra Udvalgets Side vilde stille Forslag af den Art, som Talen her er om. Imidlertid er der jo gjort nærmere Rede derfor i Betænkningen, og jeg skal derfor kun opholde mig kort Tid ved de forskellige Grunde, som der ere fremkomne. Man har for det Første ment, at det var noget Nyt, at Dernes Styrelse blev stillet paa denne Maade, eftersom Derne tidligere havde havt en særegen Kolonialdirektør. I den Henseende maa jeg gjøre de Herrer opmærksomme paa, at dette, at de tidligere have havt en særegen Kolonialdirektør, det vil sige en Mand, som ene og alene havde det Embede at være Kolonialdirektør, skriver sig først fra Aaret 1860,

men i al den foregaaende Tid, saalænge som jeg kan huske — og jeg tror vistnok meget længere endnu — har denne Stilling altid været forenet med en anden Stilling. Det har ikke været anset for tilstrækkeligt til at udfylde en høit lønnet Embedsmands hele Tid at have den vestindiske Administration under sig, og saaledes havde ogsaa den sidst afgaaede Kolonialdirektør oprindeligt 2 Stillinger, nemlig dels som Kolonialdirektør og dels som Departementschef under Udenrigsministeriet, og det var, saavidt jeg erindrer, først i 1860, at man i Udenrigsministeriet ønskede en Personalforandring, som da havde til Følge, at denne Mand afgik fra den ene af sine Stillinger og vedblev at bestyre den anden. Deraf blev det imidlertid ogsaa en Følge, at hans Lønning, som hidtil var bleven udredet af den almindelige danske Statskasse, gik over paa Kolonierne, og da Udsondringen af Koloniernes Finanser fandt Sted, kom Kolonierne til helt at overtage Lønningen af denne Mand, som man dog tidligere havde erkjendt kunde bestride andre vigtige Embeder ved Siden af denne Stilling. Dette er altsaa den historiske Oprindelse til, at denne Lønning er kommen over paa Kolonialkassen. Nu har det vist sig for mig, som jo tidligere i 5 Aar har havt Dverbestyrelsen af Kolonierne, at selv under de da tilstedeværende Forhold vare de Forretninger, som bleve at besørge af Kolonialdirektøren, ikke tilstrækkelige til at udfylde en Mand's Tid og tage hans Arbeidskraft i Beslag, og jeg var derfor allerede tidligere af den Mening, at denne Stilling meget godt kunde forenes med en anden. Efter de Forandringer, som foregik den 1ste April 1865, da Kolonierne fik deres egen Koloniallov, ere mine Ansættelser i den Retning blevne endnu mere udviklede, idet jeg er gaaet ud fra, at Bestræbelserne herhjemme burde gaa ud paa, at Derne selv og den lokale Administration derude maatte afgjøre en Mængde Sager, som tidligere bleve afgjorte her, saaledes at de mere og mere kom til at staa paa deres egne Ben og fik en hurtigere og mere konsekvent Afgjørelse af deres Sager. Hertil er der ogsaa stadig virket hen, saaledes at jeg